

ninger i Udstykningsøjemed, mindst vilde medgaa, men det har vist sig, at i de første 6 Aar, der er gaaet, er der kun brugt 186,300 Kr., hvorimod der blev stillet 1,200,000 Kr. til Raadighed. Naar Loven saaledes paa dette Punkt maa siges at have været uden videre Betydning, skyldes det, at Laanet ikke maa overskride det Beløb, Foreningen selv er i Besiddelse af, og aldrig maa være over 50,000 Kr. — jeg synes, det let vil kunne forstås, at dette er vel lidt, eftersom en Del Udstykningsforeninger omkring i Landet til enhver Tid har indtil 20 Ejendomme til Udstykning paa en Gang —, og dernæst, at Laanet kun gives som et 2den Prioritetslaan, det vil sige, indenfor et 2den Prioritetslaans Rammer. Men den Fordel, Foreningerne kan høste heraf, er ikke ret stor, da der jo i Regelen indstaar et 2den Prioritetslaan i de Bygninger, de saaledes køber, saa at det kun er en ringe Rentedifference, der kan indvindes. Endelig stiller Ministeriet i Praxis ret strenge Betingelser med Hensyn til Ejendommens Størrelse for at give Laan, ligesom Forretningsgangen er alt for tungt virkende ved Ydelsen af saadanne Laan. Foreningen skal, inden en Ejendom købes, indsende fuldstændige Oplysninger om den, for at Ministeriet kan skønne, om Ejendommen overhovedet egner sig til Køb og Udstykning, og dernæst, om Prisen er rimelig og Vilkaarene i øvrigt antagelige. Men inden Ministeriet kan skønne over disse Forhold, medgaaer der ofte et Par Maanedre, og i Mellemtiden er Gaarden maaske købt enten af en Privatmand eller et privat Udstykningskonsortium. Skal Loven virke efter sit Formaal, saaledes at Foreningerne ved Købet af Ejendomme laaner af Staten, maa det være til Brug for de kontante Udbetalinger. Og det vilde Staten, naar den faar tinglæst Sikkerhed for Laanet, kunne gøre uden nogen som helst Risiko; thi i samme Øjeblik som Foreningen har købt en Ejendom til Udstykning, bliver alle Prioritetshaverne, selv de sidste, aldeles fortrinlig stillet, idet de jo foruden Prioritet i Jorden og de Bygninger, der allerede staar paa den, faar Sikkerhed i alle de Bygninger, der maatte blive opført af Parcellisterne. Endelig bør Lovens Grænser for de indkøbte Ejendommers Størrelse udvides eller helt bortfalde. Uden Hensyn til Størrelsen af den Gaard, der deles, kan Udstykningen være nyttig, og Forholdene for Udstykningen ligger jo ogsaa forskelligt i de forskellige Egne af

Landet, ligesom Udstykningen maa ledes efter forretningsmæssige Principper. Det er nemlig ikke altid givet, at en Forening kan magte en stor Ejendom, og specielt kan det være vanskeligt at afhænde en Hovedparcel med uforholdsmæssig store Bygninger. Den administrative Udførelse af Loven burde dernæst lægges i de private Foreningers Haand mod, at disse hæfter for Laanene, saaledes som det er sket i vort Naboland Sverige. Staten vilde ved den Garanti, Foreningerne yder, i Forbindelse med fornøden tinglæst Pant i Ejendommene have en overordentlig god Sikkerhed. Jeg skal til sidst betone, at Spørgsmaalet om en bedre Ordning af den nugældende Udstykningslov er af allerstørste Betydning, hvilket let vil indses, naar jeg oplyser, at Udstykningsforeningerne i de faa Aar, de har bestaaet, har købt og udstykket ca. 15,000 Tdr. Ld. for et Beløb af 8 Mill. Kr. Naar der er udstykket saa meget gennem Udstykningsforeningerne trods det, at Loven ikke har virket fuldt ud tilfredsstillende, skyldes det den store Trang, der er til Jord. Der er saa mange Kunder, der søger til en saadan Udstykningsforening, som altid vil kunne skaffe de vedkommende bedre Betingelser, end de kan opnaa ved at købe smaa Parceller enkeltvis. Jeg venter, at den højtærede Finansminister og den højtærede Landbrugsminister vilde tage venlig mod den Resolution, der fra Bestyrelsen for de samvirkende danske Husmandsforeninger er indsendt til Landbrugsministeren samtidig med Bestyrelsens Udtalelse om Husmandslovens Revision.

Dernæst skal jeg gaa over til at omtale et Par lokale Sager fra min Valgkreds. Fiskerne ved Kallehave har indsendt et Andragende til den højtærede Landbrugsminister angaaende en Sag, som de har arbejdet paa den sidste halv Snes Aar, nemlig Bygningen af en Landgangsbro eller Mole ved Kallehave By. Der har været arbejdet paa Sagen endogsaa, før Havnen blev bygget ved Færgegaarden. Da denne Havn blev bygget, blev der ogsaa udarbejdet Forslag om en Mole eller Landgangsbro ved Kallehave By. Naar den ikke blev bygget, skyldtes det for en stor Del, at der blev rejst en meget stærk Agitation for Havnen og samlet en Del Underskrifter, saaledes at Havnen blev foretrukket for Broen. De fleste vil maaske sige: Ja, men naar der nu er bygget en Havn ved Kallehave, kan det dog ikke være nødvendigt saa kort Tid efter at bygge en Landgangsbro ved Kallehave By.